

uitspraak tuchtcollege

Jarenlang benzodiazepines voorschrijven

Het jarenlang afgeven van herhaalrecepten voor benzodiazepines zonder aantoonbare actie om de patiënt er vanaf te krijgen, te wijzen op de risico's ervan of aandacht te besteden aan de onderliggende problematiek, dan wel adequate psychologische hulp te overwegen, kan u een waarschuwing van het tuchtcollege opleveren. U en wij weten dat er dan veel huisartsen in de gevarenzone zitten, ondanks de goedbedoelde NHG-Standaard M23 Slaapproblemen en slaapmiddelen. Ondanks dat patiënten nu zelf de middelen moeten betalen, ligt het aantal recepten nog steeds boven de tien miljoen per jaar en daalt het nauwelijks.

De waarschuwing kwam nu op het bordje van een apothekhoudend huisarts die een patiënte – aanvankelijk woonachtig in een asielzoekerscentrum en recupererend van alcoholabus – zonder goede informatie en begeleiding de middelen steeds maar voorschreef. De arts had een heel ander verhaal van onder andere wél waarschuwen, maar omdat hij daarvan helemaal niets had opgeschreven, geloofde het tuchtcollege hem niet. Tja. Hij had nog geluk dat hij niet eerder tuchtrechtelijk veroordeeld was, want anders – zo overweegt het college eigenlijk – had men misschien niet eens volstaan met een waarschuwing. Dat vonden wij nou weer een beetje te zwaar aangezet.

Ben Crul, arts
mr. Paul Rijkse

Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te Eindhoven d.d. 18 januari 2011

Het regionaal tuchtcollege heeft het volgende overwogen en beslist omtrent de op 23 maart 2010 binnengekomen klacht van A, wonende te B, klaagster, gemachtigde mw. mr. W.C.E. Simons te Utrecht, tegen C, apothekhoudend huisarts, werkzaam te B, wonende te B, verweerder, gemachtigde mw. mr. S. Slabbers te Amsterdam.

1. Het verloop van de procedure

Het college heeft kennisgenomen van het klaagschrift, het verweerschrift en de aanvulling daarop, de repliek en de aanvulling daarop en de dupliek.

Partijen hebben geen gebruik gemaakt van de hun geboden mogelijkheid in het kader van het vooronderzoek mondeling te worden gehoord. De klacht is ter openbare zitting van 6 december 2010 behandeld. Partijen waren aanwezig. Zij werden bijgestaan door hun gemachtigden.

2. De feiten

Het gaat in deze zaak om het volgende:

Klaagster is eind jaren negentig vanuit een asielzoekerscentrum patiënte geworden in de praktijk van verweerder als apothekhoudend huisarts, waar op 14 juni 2007 het laatste contact met verweerder plaatsvond. In november 2007 is de relatie beëindigd. Klaagster was in het verleden bekend met een alcoholprobleem, waarvoor zij met succes was behandeld bij een instelling voor verslavingszorg. Verweerder was daarvan op de hoogte.

Verweerder heeft aan klaagster ongeveer zes jaar Lorazepam (2 dd 1 mg) en Temazepam (10 mg) voorgescreven om rustiger te worden. Herhaalrecepten werden telefonisch aangevraagd. In die periode heeft verweerder klaagster geregeld gezien, vanwege hypertensie.

In november 2007 kreeg klaagster klachten. Zij voelde zich lusteloos, depressief en had hoofdpijnklachten en angstaanvallen. Zij heeft, buiten verweerder om, weer hulp gevraagd bij dezelfde instelling voor verslavingszorg. Daar diagnosticeerde men afhankelijkheid van benzodiazepines, angst- en posttraumatische stressstoornis. De alcoholafhankelijkheid was in remissie. Zij is bij de

instelling behandeld tot medio 2008 en daarna door de GGZ.

3. Het standpunt van klaagster en de klacht

Verweerder heeft klaagster jarenlang Lorazepam en Temazepam voorgescreven op basis van telefonische aanvraag van klaagster. Daardoor is klaagster aan deze medicatie verslaafd geraakt. De medicatie is voorgescreven zonder dat klaagster door verweerder is gezien. Verweerder heeft te weinig aandacht besteed aan de onderliggende psychische en psychiatrische problematiek. Verweerder heeft klaagster de noodzakelijke psychologische of psychiatrische zorg onthouden door haar niet eerder door te verwijzen naar psychiatrische of psychologische hulp. Op risico's van het gebruik van de medicatie is nooit gewezen.

4. Het standpunt van verweerder

Klaagster werd geregeld door verweerder gezien vanwege hypertensie, hoewel ze vaak niet op afspraken verscheen. Haar persoonlijke situatie kwam herhaaldelijk aan de orde. Klaagster had slaapproblemen en onrustklachten. In verband met haar nieuwe baan wilde zij voldoende kunnen slapen en rust hebben. Daarom is in overleg besloten tot het gebruik van Lorazepam en Temazepam, in een lichte dosering. Verweerder heeft klaagster daarbij geïnformeerd over de risico's. Het gebruik is bij ieder consult besproken, met name tijdens de bloeddrukcontroles. De telefonische aanvragen van de herhaalrecepten werden door verweerder beoordeeld en gehonoreerd. Verweerder was er niet van op de hoogte dat klaagster in 2007 opnieuw ziek was geworden. Hij kan niet beoordelen of klaagster verslaafd is geraakt aan de medicijnen. Klaagster heeft herhaaldelijk gemeld dat zij slaap en rust nodig had om te kunnen functioneren en zij liet verweerder weten dat zij op dat moment ook goed functioneerde. Niet is komen vast te staan dat de psychische problemen zijn veroorzaakt door haar verslaving.

/selectie_van_de_inspectie

Zwangerschap geen invloed op melanoom

Zaaknummer : RTC Zwolle 243/2010, uitspraak 14 april 2011
Specialisme : dermatoloog
Uitspraak : ongegrond
Klager : nabestaande van patiënte

Relevantie volgens de inspectie: De klacht tegen de aangeklaagde dermatoloog is ongegrond verklaard, omdat deze aannemelijk kon maken de patiënte voldoende te hebben geïnformeerd over de mogelijke gevolgen van een melanoom, inclusief de niet bekende invloed van een zwangerschap daarop. Van belang in deze uitspraak is dat ook de IVF-arts de mogelijke gevolgen van het melanoom moet bespreken.

Feiten: Bij patiënte is in 2003 een superficieel spreidend melanoom op de rug verwijderd. De arts heeft patiënte gezien volgens het nazorgschema van de consensusrichtlijn van de Nederlandse Melanoom Werkgroep.

Zomer 2007 verscheen patiënte wegens vakantie tweemaal niet op een geplande afspraak. Bij het volgende consult wees de arts haar op de noodzaak van de controles.

Desgevraagd heeft de arts aan de IVF-arts van patiënte laten weten dat niets bekend is over een verhoogd risico op een melanoom tijdens een zwangerschap bij patiënten die eerder een melanoom hebben doorgemaakt. Patiënte is bevallen van een zoon.

Begin 2009 werd patiënte op verzoek van de arts op de polikliniek gezien in verband met een plekje op de mons pubis. De arts heeft tijdens controles de schaamstreek nooit gecontroleerd omdat patiënte dat niet wilde. Het bleek te gaan om een melanoom. Een CT-scan van juni 2009 liet massale metastasering zien, waaraan patiënte is overleden.

Overwegingen tuchtcollage: De arts mocht er op grond van de in 2007, en ook nu nog, geldende wetenschappelijke onderzoeken van uitgaan dat geen causaal verband bestaat tussen het ontstaan en/of de groei van een melanoom of daaruit voortvloeiende metastasen in geval een patiënte, na een eerder melanoom, zwanger wordt. Wat betreft de voorlichting hierover aan patiënte heeft de dermatoloog gedaan wat redelijkerwijs van hem kon worden verlangd. Hij heeft patiënte gewezen op het belang van de regelmatige controles in verband met het risico op uitzaaiingen.

In verband met de zwangerschapswens lag het niet op de weg van deze arts, maar eerder op die van de IVF-arts, om patiënte te wijzen op haar, statistisch gezien, beperkte levenskansen.

De inspectie selecteert en becommentarieert elke week een ongepubliceerde tuchtzaak. Zie voor alle feiten, het volledige commentaar van de Inspectie én de overwegingen van het tuchtcollage:

www.medischcontact.nl/selectie_van_de_inspectie

5. De overwegingen van het college

Vaststaat dat verweerder langjarig Lorazepam en Temazepam heeft voorgeschreven. Dit zijn medicijnen die, ieder voor zich en in samenhang in versterkte mate, een verslavende werking hebben. Bij een dergelijke langdurige verstrekking is, dat geldt nu maar gold ook in de periode waarvan hier sprake is, in het algemeen een deugdelijke controle op de (verslavende) werking noodzakelijk. In het bijzonder is een dergelijke controle noodzakelijk indien, zoals in dit geval, bekend is dat er sprake is van een in remissie verkerende alcoholverslaving.

Verweerder heeft weliswaar betoogd dat hij de genoemde medicatie deugdelijk gecontroleerd verstrekke door geregeld in contacten met klagster het gebruik te bespreken, maar nu klagster dit betwist en in het medisch dossier daaromtrent volstrekt niets staat genoteerd, zoals wel op de weg van verweerder had gelegen, moet het college ervan uitgaan dat deze controle in de door verweerder gestelde vorm niet heeft plaatsgevonden.

Hetzelfde geldt voor het beleid ten aanzien van de bij klagster onderliggende problematiek. Uit niets blijkt dat deze problematiek ooit tussen partijen aan de orde is geweest. Ook als verweerder daarvan niet op de hoogte zou zijn geweest, valt hem dit aan te rekenen omdat het, zeker gezien de aard van de verstrekke medicatie, op zijn weg had gelegen klagster hierover te bevragen en naar aanleiding van zijn bevindingen zijn beleid te overwegen. Van het een en het ander is helemaal niets in het dossier aangetekend, zodat ook hier geldt dat het college ervan moet uitgaan dat er te weinig aandacht is besteed aan de (mogelijke) onderliggende problematiek.

Of verweerder klagster had moeten verwijzen, kan het college niet beoordelen, maar een mogelijkheid van verwijzing had wel, toetsbaar via het dossier, deel moeten uitmaken van zijn overwegingen en afwegingen. Ten slotte is ook niet gebleken (niet aangetekend in het dossier) dat ver-

weerder klaagster heeft geïnformeerd over de risico's van het medicatiegebruik, hetgeen eens te meer op zijn weg had gelegen omdat hij bekend was met de eerdere alcoholverslaving van klaagster.

De klacht is grotendeels gegrond, als hiervoor overwogen.

Het college zal, omdat verweerder niet eerder tuchtrechtelijk is veroordeeld, volstaan met een waarschuwing.

Het college zal, om redenen aan het algemeen belang ontleend, bepalen dat deze beslissing zal worden gepubliceerd in de Staatscourant en

ter publicatie zal worden aangeboden aan Medisch Contact.

6. De beslissing

Het college:

- verklaart de klacht gegrond als in de rechtsoverwegingen omschreven en
- waarschuwt verweerder;
- wijst de klacht voor het overige af.

Bepaalt dat deze beslissing, zodra zij onherroepelijk zal zijn, zal worden gepubliceerd in de Staatscourant en ter publicatie zal worden aangeboden aan Medisch Contact.

Aldus beslist door mr. H.P.H. van Griensven als voorzitter, mr. W.E.M. Duynstee-Bijvoet als lid-jurist, prof. dr. G.G.M. Essed, A.F.A. van de Reepe en G.B.W.M. Wensing (apothekhoudend huisarts) als leden-beroeps-genoten, in aanwezigheid van mr. M.E.B. Morsink als secretaris en in het openbaar uitgesproken op 18 januari 2011 in aanwezigheid van de secretaris.

Log in en discussieer mee of bekijk eerdere uitspraken op www.medischcontact.nl

oproep verhalenwedstrijd

Opleiders en assistenten: schrijf uw verhaal!

Een opleider is niet meer simpelweg de baas en een aios is tegenwoordig verantwoordelijk voor zijn eigen doelen. Dat was vroeger wel even anders. Of je had het voor het zeggen of je had niks in te brengen. Roept dat vervelende herinneringen op aan autoritaire gezagsrelaties? Of was het ook wel lekker duidelijk? Wat is er, ten goede of ten kwade, eigenlijk allemaal veranderd in de verhouding tussen opleider en aios?

Medisch Contact houdt hierover, samen met de projectgroep Idealoog, een verhalenwedstrijd. Bent u opleider? Aios? Was u vroeger baas of assistent? Welke rol u ook had of heeft, we lezen graag uw verhaal over relaties op de werkvloer.

Let op:

- Zorg dat anderen zich in uw verhaal kunnen herkennen.
- Schrijf helder, stellig en zo mogelijk met humor.
- Gebruik hiervoor maximaal 400 woorden.
- Wilt u liever anoniem blijven, dan kan dat.

De inzendingen worden beoordeeld door een jury bestaande uit Anne Hermans (pseudoniem), columniste en aios huisartsgeneeskunde, Sophie Broersen, redactie Medisch Contact, Bert Bos, intensivist en opleider AMC, Tessa van Ginhoven, aios chirurgie Erasmus MC en Wardy Doosje, projectleider Idealoog. Eerste prijs: 300 euro. Tweede prijs: 200 euro. Derde prijs: 100 euro.

Stuur uw bijdrage zo snel mogelijk, maar voor 1 september naar redactie@medischcontact.nl!

Een selectie van de verhalen plaatsen wij in het kader van onze jaarlijkse zomerserie, vanaf nu op de website en elke week in het blad. Wij behouden ons het recht voor bijdragen te redigeren en zo nodig in te korten.

beeld: Het Wonderlab